

Wernerus Rolfinck Medicinae Doctor Et Profess. Chirurgiae Studiosis
Salutem : Quemadmodum in magno mundo variarum mutationum vices
experimur ... Dab. Ienae Anno 1631. Feburar. 27

Ienae

Rolfinck, Werner

Phil 2° 00268/04 (049)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00007285

urn:nbn:de:urmel-63560e4b-99e4-4f32-92d3-ee04da61928f9-00006647-15

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

WERNERUS ROLFINCK MEDICINÆ DOCTOR ET PROFESS. CHIRURGICÆ STUDIOSIS SALUTEM.

Vemadmodum in magno mundo Variarum mutationum vices experimur, quæ singulis horis se offerunt tum in aërea tum in terrestri plaga, ita etiam in *μικρὸν κοσμὸν* seu humano corpore multæ rerum vicissitudines occurrunt, dum partes, quæ sibi mutuas operas in totius œconomia gubernanda tradere debebant, intestina seditione commotæ magnas turbas excitant, rationique, quæ omnium voluntatem, unire debebat, malitiosè refragantur; Vicissitudines hæc de die in diem in pejus recidunt, gliscente intemperantia nutrice morborum, quorum non tantus in primo seculo cumulus, quantus nunc est, non solum enim externos habemus hostes, qui carnes nostras vulnerant, ulcerant, ossa, sua sede emouent aut plane rumpunt, sed & internis morborum insidiis & insultibus expositi sumus, à quibus etiam funditus extirparemur, nisi Medicina nobis suppetias ferret, & ex tribus fertilissimis suis fontibus chirurgico, pharmaceutico & diæterico, salutaria auxilia suppeditaret. Exinde emergunt tres medicinæ partes, quælibet sua laude digna, PHARMACIAM Herophilus tanti fecit, ut medicamenta ab Apolline primum mista & exhibita fuisset iudicaret, nullumque genus morbi sine his curaret. DIETAM extulit Asclepiades, ut ad victus rationem omnem curam transtulerit, medicamentorum usu neglecto, cum omnia ferè stomachum lædant, malique succi sint CHIRURGIA, quæ manu plurimum præstat, neutri cedit, estque, ut ait *Cornelius Celsus lib. 7. cap. 1.* ejus effectus inter omnes medicinæ partes evidentissimus, siquidem in morbis cum multum fortuna conferat, eademque sæpè salutaria, sæpe vana sint, (intellige medicamenta & alimenta) potest dubitari, secunda valetudo, Medicinæ an corporis beneficio contigerit; in his quoque, in quibus medicamenti maxime nitimur, quamvis profectus evidentior est, tamen sanitatem & per hæc frustra quæri, & sine his reddi sæpe manifestum est. At in ea parte, quæ manu curatur, evidens est, omnem profectum, ut aliquid ab aliis adjuvetur, hinc tamen plurimum trahere. Vetustissima est hæc Medicinæ pars, magis tamen ab illo parente omnis Medicinæ Hippocrate, quam à prioribus est excolta, postea in Ægypto quoque increvit, Romæ quoque non mediocres Professores Tryphon pater, Eccelpistus, & eruditissimus Meges, huic disciplinæ adjecerunt. *Hucusq; Celsus.* Galenus Chirurgiam similiter exercuit, dum in Asia adhuc commemoraretur, sed civitatis morem sequutus, Romæ, ubi quemadmodum & apud nos artifices se divisferent, & quædam ordinis Medici secessio observatur, manuales operationes illis, quos Chirurgos vocabant, permittit, *ut ipse de se testatur 6. Meth. Med. cap. 6.* Nec mirum, in tanto precio ab antiquissimis habitam Chirurgiam, cum illa sola sit, quæ medicinæ olim nomen promeruit, & victorem ejusdem splendorem conservat, & curationibus difficilimis complementum addit; Quæ enim, inquit Hippocrat, medicamenta non sanant, ferrum sanat, quæ ferrum non sanat, ea ignis sanat, quæ ignis non sanat, ea incurabilia censere oportet. Quæ cum ita se habeant, & post absolutam publicam Anatomen ex mandato Illustrissimorum & Celsissimorum Principum Ducum Saxonie, Julie, Clivie, Montium, Marchionum Thuringie &c. Dominorum meorum Clementissimorum, aliud cadaver ad Anatomen deputatum sit, decrevi in eodem bono cum DEO ad petitionem Studioforum Medicinæ, exhibere demonstrationes operationum, ut vocant Chirurgicarum, à capite ad calcem tam obsoletarum, quæ non amplius sunt in usu, tam usitatarum, ostensurus tum instrumenta, quorum ope illæ perficiuntur, tum modum utendi, & usum ipsum. Comparere itaque, qui illarum videndarum desiderio tenentur, possunt domi meæ, Ego præter candorem & fidelitatem nihil polliceor. Dab, JENÆ Anno 1631. Februar. 27.

TYPIS STEINMANNIANIS.

urn:nbn:de:urmel-63560e4b-99e4-4f32-92d3-ee04da61928f9-00006647-24